

Nr 192.

Av herr **Pettersson, Anton**, angående fortsatt uppskov för vissa kronotorpare m. fl. med erläggande av förhöjd arrendeavgift.

Angående innehavare av odlingslägenheter och skogstorp å kronomark i de sex nordliga länen stadgas i förordning av den 20 juni 1918 (Sv. F. nr 448/1918) att de utöver dem tillkommande odlingshjälp såsom tilläggsbidrag skola kunna komma i åtnjutande av tilläggsbidrag med belopp svarande mot tredjedelen av kostnaden för föreskrivna byggnadsarbeten i fråga om äldre fall samt mot hälften av sådan kostnad i fråga om fullbordande av byggnadsarbeten efter sedan denna förordning trätt i kraft. Därvid skall iakttagas att tilläggsbidragen för byggnadsarbeten som utförts innan dessa bestämmelser trätt i kraft icke skola få överstiga 500 kronor samt att tilläggsbidraget över huvud taget icke må sammanlagt uppgå till högre belopp än 1,250 kronor. På dessa tilläggsbidrag skola vederbörande vara skyldiga att vidkännas en höjning i den årliga arrendeavgiften motsvarande 3.6 procent av bidragen.

Vad som ovan sagts gäller även i fråga om dem, som på 50 års arrende bruka skogstorp på kronans mark i Norr- och Västerbotten.

Genom förordning av den 17 juni 1932 (Sv. F. nr 294/1932) bestämdes att den höjning av den årliga arrendeavgiften som omnämnts skulle utgå från och med det tjugoförsta året från första upplåtelsen. Dock skulle tillämpningen närmast avse arrendeavgifter, som erläggas för arrendeåret 1932/33 samt senare år. Lägenhetsinnehavare, vilkas skyldighet att erlægga arrendeavgift inträtt före arrendeåret 1932—33, skulle vara fritagna för höjning av arrendeavgiften på grund av erhållet tilläggsbidrag för tiden från och med detta arrendeår till och med arrendeåret 1936—1937. Detta har givetvis närmast avsetts som en provisorisk åtgärd tills frågan om vederbörandes framtida ställning mera definitivt ordnats. Emellertid pågår undersökningen av denna fråga alltjämt i samband med den s. k. egnahemsutredningen och det vill synas som om det skulle dröja ännu någon tid till dess obligatoriska bestämmelser bragts till stånd. Det synes därför rimligt, att uppskovet med de höjda arrendeavgifterna förlängdes i avvaktan på utredningens avslutande och till dess definitiva beslut av statsmakterna fattats.

Under åberopande av vad som anförts hemställas,

att riksdagen ville besluta medgiva lägenhetsinnehavare, som i Kungl. Maj:ts förordningar av den 17 juni 1932 avses — kronotorpare m. fl. — vilkas skyldighet att erlægga förhöjd arrendeavgift på grund av erhållet s. k. tilläggsbidrag enligt

nämnda förordning uppskjutits till och med arrendeåret 1936—1937, fortsatt uppskov med dessa arrendeförhöjningar till dess pågående utredning angående vederbörandes arrendevillkor m. m. avslutats och nya bestämmelser därom fastställt.

Stockholm den 23 januari 1938.

Anton Pettersson.
